

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 11.02.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Антони Йорданов

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10329** по описа за **2015** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Г.-С. при РДГП-Аерогари, ГДГП-МВР срещу решение от 23.06.2015г. по нахд №17823/2014г., постановено от Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което се отменя наказателно постановление №524 от 07.02.2014г., издадено от ВНД началника на Г. –С.. С отмененото наказателно постановление е наложена имуществена санкция на Авиокомпания „Ал Италия-ТП Б.” в размер на 6000 лева на основание чл.51 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/ за нарушение на чл.20 ал.1 т.1 във връзка с чл.19 ал.1 т.1 от същия нормативен акт.

Касаторът навежда доводи за незаконосъобразност на решението на СРС поради противоречие с материалния закон.

Ответникът - „Ал Италия-ТП Б.”, не се явява и не се представлява.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е

неоснователна.

От представените пред районния съд доказателства се установяват следните факти: При паспортно-визов контрол за влизане в Република Б., осъществен на 01.11.2013г. на ГКПП-Аерогара С. по отношение на пътниците, превозени с полет AZ 520 на Авиокомпания „Ал Италия-ТП Б.” от Р., е установено, че лицето В. М. е превозван без редовни пътнически документи. За това нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №317 от 03.12.2013г., въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

Фактите са безспорно установени. Районният съд е отменил наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон.

Решението е правилно.

Наведените в касационната жалба доводи са били изложени и пред районния съд и са обсъдени в мотивите на решението, които се споделят напълно от настоящата инстанция.

Видно от Заповед от 28.08.2012 г. на министъра на вътрешните работи наказателно постановление № 524/07.02.2014 г. е издадено от компетентен орган.

Разпоредбата на чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ вменява задължение за превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република Б. чужденци, преди да извърши услугата (превоза) да установи редовността на документа за пътуване на чужденеца и наличието на българска виза, когато такава е необходима. Според чл.19, ал.1, т.1 от същия закон чужденец, който влиза в Република Б. или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима. За неизпълнението на установените с чл.20 ЗЧРБ задължения за виновния превозвач, с нормата на чл.51 ЗЧРБ е предвидено административно наказание "глоба" или "имуществена санкция", чиито размер е определен в границите от 6000 до 10 000 лева за всяко превозвано лице.

В случая следва да бъде прието за безспорно, че на посочената дата Авиокомпанията "Ал Италия- ТП Б." като превозвач по смисъла на § 1, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗЧРБ е осъществила превоз на лицето В. М., гражданин на Италия, но преди да извърши услугата не е установила, че чуждият гражданин не притежава валидни документи за пътуване.

Но при съставяне на АУАН и НП административно наказващият орган не е съобразил европейското гражданство на пътника, което му дава право на свободно придвижване и пребиваване в Република Б..

Обстоятелството, че превозеният пътник В. М. е гражданин на държава-членка на ЕС, както и произтичащите от това обстоятелство права и задължения на лицето, които му предоставя Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република Б. на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства, е било пренебрегнато от граничните власти.

Правото на свободно движение на гражданите на държавите-членки е и сред основополагащите права, уредени от Първичното и Вторичното общностно законодателство. Част Втора от Договора за ЕО, която урежда гражданството на Съюза е предвидено на първо място, че всяко лице, което е гражданин на държава-членка е гражданин на ЕС, това гражданство допълва и не заменя

националното гражданство. Договорът на ЕО предвижда и възможността на всеки гражданин на Съюза да се движи и пребивава свободно на територията на държавите-членки, като спазва ограниченията и условията, предвидени в Договора.

Съгласно правото на Общността, както и съгласно националното право - Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република Б. на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСЧТС) гражданите на Съюза имат право да пребивават на територията на друга държава-членка за период от три месеца без никакви условия или формалности. Гражданите на Съюза трябва да могат да докажат факта, че те наистина са граждани на една от държавите-членки. Това следва да стане след представяне на „валидна лична карта“ или „валиден паспорт“ – чл.4, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС, но според практиката на Европейския съд, самоличността и гражданството могат да бъдат доказвани недвусмислено и чрез други средства. В този смисъл е и разпоредбата на чл.4, ал.5 от ЗВПНРБГЕСЧТС, когато гражданин на Европейския съюз или член на семейството му, който не е гражданин на Европейския съюз, няма валидна лична карта или паспорт, преди да се предприемат действия по недопускане, му се предоставя възможност да получи необходимите документи или да удостовери чрез други средства, че притежава право на свободно придвижване.

Съдът намира, че след като административно наказващия орган категорично е приел, че лицето В. М. е гражданин на Италия, спрямо него не е била приложима хипотезата на чл.19, ал.1 т.1 ЗЧРБ, а превозвачът "Ал Италия- ТП Б." не е извършил нарушение по чл. 20, ал.1 , т. 1 от ЗЧРБ.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал. 1 от АПК Административен съд София-град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.06.2015г. по нахд №17823/2014г., постановено от Софийски районен съд, НО, 99 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/